

Tingene mine og meg

Et eldgammelt buddhistisk ordtak sier at hvis du eier mer enn syv ting, så er det tingene som eier deg. Herlighet, jeg bare innrømmer det – tingene eier meg! Det står så tydelig klart for meg når jeg nå pakker ned og flytter. Det grenser til det usmakelige hvor mange kasser og esker som fylles fra kjeller til loft, og det er ikke første gang i voksen alder at jeg flytter på meg heller!

Jeg har gjort det før, gremmet meg – og kastet. Eller gitt bort. Tenkt at det som ikke har vært i bruk det siste året eller det siste tiåret, bare er skapfull og ting jeg enkelt kan klare meg uten. Og det har jo vist seg å være riktig. Det er sjeldent at jeg har angret på noe jeg har kvittet meg med. Jeg er ikke en hamstrer. En som lagrer i hver krok, i tilfelle jeg kan få bruk for det en gang.

Mange er det, samlere. Av alt mulig. Bruskorker, gitarer, sko, hatter, knapper, vesker, askebeger. Det finnes ikke den ting en virkelig hamstrer ikke tar vare på, i tilfelle krig. I tilfelle den ene gangen det er behov for en musefelle eller en krok til døren. En plaststol eller en hengelås.

Da jeg flyttet til mitt lille hus i sentrum måtte jeg tenke på hva jeg tok med meg. På små kvadratmeter uten bodplass og skap blir det å finne gode løsninger en hobby i seg selv. Vi innførte en regel, samboeren min og jeg. En ting inn og en ting ut. Det varte i akkurat en måned.

Det er vanskelig å kvitte seg med ting, jeg vet det. Og like vanskelig å endre vaner. Jeg kjenner hvordan ulike følelser rir meg når jeg må velge hva som skal i «ja-bunken», i «kanskje-bunken» og i «nei-bunken». Nesten like opprivende som å

måtte velge hvilke venner jeg vil ha inn og ut i livet mitt, som jeg vil bruke energi på og tid til å være sammen med.

For det er nesten så absurd som det: Tingene fyller for mange av oss et tomrom i livet. Det å kjøpe en ny ting dekker ofte et behov for et øyeblikk av lykke, en godfølelse jeg trenger akkurat nå. For å stresse ned, kose meg, gi meg selv en belønning. I mine verste shoppingperioder var jeg egentlig både nedfor, sliten og litt deprimert. Jeg trengte den berusende følelsen som det å kjøpe en ny, fin ting ga meg. Et snev av forbipasserende lykke, gjerne en dyr designlykke. Berusende og tilfredsstillende, men også med en bismak. Tom lommebok, fulle skap. Stadige ommøbleringer.

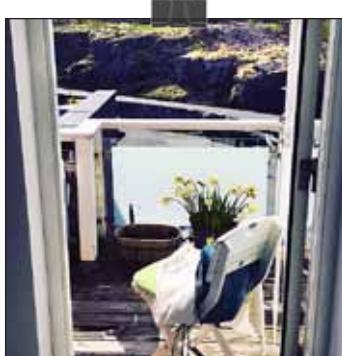
Jeg shopper ikke mye lenger, men ting samler seg likevel opp. Jeg har et brennende ønske om å leve enklere og mindre komplisert, og i det bildet er det å eie mine ting viktig. For lykken er på ingen måte knyttet opp til kule møbler og fancy dappeditter. Jeg blir nesten litt skamfull når jeg ser hvor mye jeg egentlig eier. Hvor mange vesker og sko og smykker jeg aldri bruker. Det er helt åpenbart at tingene eier meg, hele meg. Med hud og hår.

Og det verste av det hele er at jeg ikke tror det blir så mye bedre i fremtiden. For uansett hvor mye jeg kvitter meg med, gir bort, selger, så vet jeg at det kommer til å hope seg opp igjen. For det er ikke kvadratmeterne jeg bor på som er problemet. Det er hodet mitt, følelsene. Og det faktum at jeg er et forbruksmenneske av min tid. En shopping-queen som har mulighet og råd til å fråtse i overflod, og derfor lar meg friste. Igjen og igjen.

Kjenner du deg igjen?

LESEHEST. Jeg elsker å lese blader og magasiner og slapper godt av da!

LYKKE. Den første vårsonen er herlig, og det holder med en stol i døråpningen.

DN. Artikkel om oss i Dagens Næringsliv. Våre gode resultater skyldes hardt arbeid.

Lik oss på Facebook:
Facebook.com/viover60

VIOVER60 på iPad og Android:
Gratis for abonnenter
på Google Play og App Store

Her blogger jeg om stort & smått
www.hjelmebloggen.no

AnneMarit
Hjelme
VIOVER60

SMART. På kjøretøyet skal godtfolk kjennes. Jeg har endelig fått meg en SMART ForTwo.

VIOVER60. Her er de ansatte på seminartur!
En flott gjeng, over og under 60 år!

TO SESONGER: Ansgar K. Haakonsen er klar for sin tredje runde som resortvert.

Vi søker nye verter til VIOVER60resort

Høsten 2016 går vi i gang med vår tredje sesong på VIOVER60resortet i Malaga.

Vårt langtidstilbud på den spanske solkysten har blitt en stor suksess, ikke minst takket være våre resortverter. Nå søker vi flere spreke og aktive pensjonister som kan tenke seg å være resort vertinne/-vert for en periode på to måneder. Reise og opphold/diett på resortet blir dekket, og du får også litt «lommepenger».

Vårt resortvertskap vil ha ansvar for å arrangere gåturer, quizsamlinger, fellesutflukter, bingokvelder – kort og godt være en aktivitets- og miljøagent. Vertene er de som organiserer vaffelstekingen og sørger for at gjestene opplever mening og innhold gjennom de fire eller åtte resortukene. Kort sagt: sørger for et godt opphold!

Har du ledig tid, lyst til å bidra og er glad i mennesker?

Ta kontakt med sjefredaktør Anne Marit Hjelme på epost redaktor@viover60.no eller ring 55 21 31 25 og fortell litt om deg selv, hvorfor du har lyst å bli VIOVER60 resort vertinne/-vert og når du kan tenke deg å reise. Vi vil deretter følge opp de som er aktuelle for en nærmere samtale.

Vi trenger resortverter i perioden oktober 2015 – april 2016

VIOVER60